

PRIM MINISTRU

Blroul permanent al Senatului

254 / 3 11. 224

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor*, inițiată de domnul deputat PNL Laurențiu Dan Leoreanu împreună cu un grup de parlamentari PNL (Bp. 152/2024)

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare, completarea art. 1 din *Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor*, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu un nou alineat, alin. (3), vizându-se instituirea unei excepții de la regula stabilită prin lege (potrivit căreia personalul de pază trebuie să fie angajat în cadrul unor societăți specializate), în sensul creării posibilității de a presta servicii de pază și protecție și de către persoanele fizice, prin intermediul unui contract de colaborare cu societatea de pază specializată.

II. Observații

1. Menționăm că potrivit prevederilor art.12 alin.(1) din *Legea nr. 333/2003*, paza proprie se realizează cu personal calificat, angajat al unității beneficiare, conform legii, iar prin coroborare cu articolele 37- 41,

referitoare la selecția și angajarea personalului de bază și gardă de corp, considerăm că, pentru a desfășura activități specifice de pază și protecție, o persoană trebuie să aibă printre altele și calitatea de angajat al societății de pază respective.

Totodată, precizăm că între persoanele care desfășoară activități de pază și protecție și societățile de pază există un raport de serviciu de tip angajat-angajator, reglementat prin *Legea nr.53/2003 privind Codul Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în care există o relație de subordonare între angajat și angajator, fiind instituite obligații în sarcina amândurora. Acest aspect se află în antiteză cu soluția vizată de inițiativa legislativă, deoarece contractul de colaborare reprezintă un acord de voință care presupune prestarea unor servicii ocazionale, în care părțile se află pe poziții de egalitate, așa cum se stipulează în *Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Având în vedere contextul de mai sus, subliniem că activitatea desfășurată de către personalul cu atribuții de pază nu se încadrează ca activitate independentă, acesta fiind clasificată în diverse forme, potrivit prevederilor regăsite în *Legea nr.333/2003*.

De asemenea, calitatea de angajat a personalului cu atribuții de pază oferă posibilitatea acestuia de a beneficia de pregătire continuă, având în vedere că, potrivit legii ante menționate, angajatorii sunt obligați să asigure pregătirea personalului începând cu funcția de execuție până la șef de tură inclusiv, în limita a cel puțin 20 de ore anual, prin furnizori de formare profesională autorizați, în baza programei de pregătire stabilite anual de către Inspectoratul General al Poliției Române și postate pe pagina web a acestei instituții.

În plus, precizăm faptul că o nouă intervenție legislativă care ar modifica modalitatea de efectuare a activității de pază și protecție ar conduce la o posibilă lipsă de eficiență a unor măsuri dispuse de către Poliția Română, în contextul în care măsura suspendării dispusă de poliție ca urmare a săvârșirii unor fapte prevede ca interdicție încheierea de noi contracte și angajarea de personal pe o perioadă limitată.

Astfel, considerăm că activitatea de pază și protecție nu se poate realiza de către persoanele fizice prin intermediul unor contracte de colaborare, încheiate cu societatea de pază specializată având în vedere că aceasta este definită ca și angajator potrivit *Legii nr. 53/2003*, în sarcina acestuia fiind instituite obligații atât în prestarea serviciilor oferite terților, cât și în angajarea personalului cu atribuții de pază.

Totodată, semnalăm faptul că inițiativa legislativă face referire inclusiv

la asigurarea pazei și protecției persoanelor participante la evenimente, deși legislația specială în vigoare, respectiv *Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare* și *Legea nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive, cu modificările și completările ulterioare*, prevede ca atribuții în responsabilitatea organizatorilor, printre altele, asigurarea măsurilor de ordine pe timpul desfășurării evenimentelor în spațiul public cu ajutorul personalului propriu, societăți specializate de pază sau Poliție Locală. Astfel, apreciem că textul inițiativei legislative vine în contradicție cu reguli stabilite de legislația în vigoare incidentă materiei de referință.

2. De asemenea, având în vedere prevederile art. 25 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, considerăm că se impunea definirea noțiunii de „evenimente cultural-artistice cu participare de public”, având în vedere că *Legea nr. 4/2008* reglementează doar termenii de „competiție sportivă” și „joc sportiv” în cuprinsul art.1 lit. a) și b).

Având în vedere că obiectul de reglementare al inițiativei legislative este reprezentat de completarea art. 1 din *Legea nr. 333/2003*, cu un nou alineat, era necesară formularea titlului în mod corespunzător, în considerarea prevederilor art. 41 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*.

În ceea ce privește conținutul inițiativei legislative, precizăm că din modalitatea de formulare al acestuia nu reiese care sunt dispozițiile legale de la care se instituie excepția preconizată, aspect de natură să confere normei un caracter neclar și lipsit de previzibilitate, ceea ce poate conduce la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituția României, republicată, în componenta privind calitatea legii.

Totodată, suplimentar, semnalăm și că din norma preconizată de inițiator nu rezultă în mod clar că persoanele care execută activități de pază și protecție în baza unor contracte de colaborare vor trebui să îndeplinească cumulativ condițiile reglementate la art. 36 din *Legea nr. 333/2003*, dar și să obțină atestatul profesional în condițiile art. 37 și art. 38 din același act normativ.

În acest sens, arătăm că potrivit art. 19 alin. (3) lit. f), una dintre condițiile pe care societățile specializate de pază și protecție trebuie să le îndeplinească vizează „prezentarea atestatului profesional pentru persoanele care execută activități de pază și protecție”.

De asemenea, menționăm că inițiativa legislativă nu este motivată corespunzător în cuprinsul *Expunerii de motive*, nefiind respectate prevederile art. 6, art. 30 și art.31 din *Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit cărora instrumentul de prezentare și motivare trebuie să includă cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, impactul socioeconomic, impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică.

Astfel, arătăm că în jurisprudența sa¹, Curtea Constituțională a statuat că, „*deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea normelor concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare*”. Totodată, Curtea a constatat că „*reglementarea adoptată cu nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice*”².

De asemenea, prin *Decizia nr. 104/2018*, Curtea Constituțională a statuat că, „*în cadrul controlului de constituționalitate, principiul legalității a fost analizat inclusiv prin încorporarea normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, iar temeiul constituțional al valorificării normelor de tehnică legislativă în controlul de constituționalitate a fost identificat așadar în dispozițiile art. 1 alin. (3), precum ale art. 1 alin. (5).*”

¹ a se vedea, în acest sens, *Decizia nr. 232/2001, Decizia nr. 53/2011, Decizia nr. 732/2014, Decizia nr. 30/2016, Decizia nr. 727/2023.*

² a se vedea *Decizia nr. 214/2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 iunie 2019*

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă
Ion-Marcel CIOLACU
PRIM-MINISTRU

Domnului senator Nicolae-Ionel CIUCĂ
Președintele Senatului